

[Undervisningsministeren.]

en stor Overdrivelse, idet han opstillede det som et Princip, hvilket vi maa være klar over ikke kan fastholdes, at Eksamen som saadan skulde man bort fra.

Ganske kort Tid efter Hal Kochs Indlæg kom der et Svar fra Højesterets-sagfører Karsten Meyer, hvori denne bl. a. sagde: Ja, kære Professor, men hvad vil De have i Stedet? Skal det være Protektion? Denne Bemærkning af Karsten Meyer er evig sand, for man maa huske paa, at lige saa vel som man kan baade irriteres og forarges over den enorme Plads, Eksamen faar i Livet, maa man ogsaa erkende, at Eksamen er en Beskyttelse, nemlig mod de Tilfældigheder, der vil fremgaa af, at man ikke har noget som helst Grundlag at bedømme efter. Derfor, naar vi skal ind paa Problemet, maa vi efter min Mening helst tage det op paa den Maade, at vi alle er klar over, hvad vi sigter imod.

Jeg erkender den Begrænsning, at en eller anden Form for Prøve maa der være af Hensyn til Besættelsen af Stillinger i det offentlige Liv og andre vigtige Stillinger, for vi maa ikke komme ud for de Tilfældigheder, som antydes med Ordet Protektion. Paa den anden Side har jeg gerne villet kæmpe imod den forrygende Plads, som Eksamensjageriet i øvrigt har i den almindelige Skole, for selv om man erkender Nødvendigheden af en Afgangseksamen, er der dog ingen Grund til, at man skal lade hele Skolens Arbejde i alle Klasserne præges af Eksaminer, Terminsprøver o. s. v. Det er der, jeg gerne vil sætte ind for at faa udryddet den Indstilling, at det virkelig bliver en bedre Undervisning, naar man bliver ved med at anstille Prøver i det uendelige. Jeg tror, at det væsentlige i Undervisningen er det daglige Arbejde, det er det, der betyder noget. At vi saa af samfundsmæssige Grunde er nødt til at afslutte med en Prøve, er en Sag for sig, men jeg vil stille imod, at man gør den saa lidt højtidelig som muligt, for det er ikke det, der betyder noget, at man har Former, der nærmest virker som en Slags Pinebænk. Nej, vi skal have et haandgribeligt Grundlag for Bedømmelsen af de varierende Præstationer, men der kan sikkert gøres adskilligt for, at Prøverne bliver mindre højstemte. Det daglige Arbejde skulde præges mindre af hele dette Kapløb, deri er jeg ganske enig, og i den Retning maa man kunne komme et Stykke frem.

Dertil vil jeg gerne føje en enkelt lille Bemærkning — det er noget, der er gaaet op for mig første Gang, efter at jeg er til-

traadt som Undervisningsminister, og som har overrasket mig meget. Det var rigtigt, som „Folkeskolen“ skrev, da jeg tiltraadte som Minister: at her kom denne Universitetsmand, den højere Skoles Mand, den sorte Skoles Mand, og blev Minister, en Mand som ikke havde det fjerneste Begreb om Folkeskolen. Jeg maa erkende, at da jeg hverken har gaaet i Folkeskolen eller undervist i den, var mit Kendskab til den meget ubetydeligt. Men for nogen Tid siden, da jeg i anden Anledning var i min Valgkreds, tog jeg en hel Formiddag rundt og hørte paa Undervisningen i Landsbyskoler, og der var der en Ting, der overraskede mig meget, for jeg havde virkelig troet, at Landsbyskolen udmærkede sig ved at være fuldkommen fri for Eksaminer og derved stod himmelhøjt over den højere Skole. Det viste sig, at de holdt Eksaminer alle sammen. Det ved det ærede Medlem Fru Elin Appel sikkert meget bedre Besked om end jeg. Men der maatte man da kunne blive fri for Eksamen. Der blev ganske vist sagt som Forklaring, at det var det eneste, Skolekommissionerne kendte til Skolens Arbejde; det kan imidlertid ikke være helt rigtigt, at det skulde være Begrundelsen. Men det er dog ganske interessant at se, at ogsaa paa dette Omraade, hvor Loven i hvert Fald ikke kræver Eksamen, er man mere og mere gaaet over til den Opfattelse, at man maa afholde denne aarlige Forlystelse. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Fru Elin Appel, at min Bistand i Arbejdet for at faa denne Moloks Appetit forringet, den skal det ærede Medlem faa paa ethvert Punkt, hvor jeg kan yde den.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Elin Appel har Ordet for en kort Bemærkning.

Elin Appel: Jeg vil gerne takke den højtærede Undervisningsminister hjerteligt for disse Udtalelser. Jeg har ingenlunde næret den Opfattelse — det vilde naturligvis ogsaa være mærkeligt efter den Uddannelse, jeg selv har faaet —, at man ikke skal have Eksamen. Jeg tænkte slet ikke paa Hal Kochs Artikel; jeg har haft de Tanker et Par Aar før den Diskussion opstod. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Undervisningsminister i, at Eksamen maa vi have, men det, jeg angriber, er, at man lægger hele vort Skolevæsen an paa, at det skal være beregnet for de faa, som skal ende med en Embedseksamen.

Hvad Landsbyskolerne angaar, ved jeg, at der finder Eksamen Sted ogsaa der,